Kr., hvis man vil drage en Sammenligning mellem Militærordningen af 1909 fuldt gennemført og det her foreliggende Forslag.

Men er der overhovedet Mennesker i dette Land, der i Øjeblikket drømmer om at gennemføre Militærordningen af 1909 paa ny? Vi har jo afskaffet den. Vi har foretaget en lang Række af Indskrænkninger, som vel ingen kan drømme om at komme tilbage fra. Jeg tror ikke, at noget af de ærede Partier vil kunne møde frem med Forslag, der vender tilbage til en Ordning af tilsvarende Karakter og atter fjerner de Indskrænkninger, der er foregaaet. Og beregner vi Udgifterne, saaledes som de foreligger nu efter de faktisk gennemførte Indskrænkninger, kommer vi til Udgifter liggende mellem 48 og 50 Mill. Kr. Sammenligner vi dermed den faktiske Udgift i de nærmeste Aar efter Venstres Forslag, 45½ Mill. Kr. plus 4,3 Mill. Kr. til Pensioner og Ventepenge, vil ærede Medlemmer se, at der staar paa den ene Side 48—50 Mill. Kr., paa den anden Side 49—50 Mill. Kr., Beløb, der er i det væsentlige ensartede. De Forslag, der foreligger her, svarer altsaa økonomisk til det bestaaende.

Jeg kan dertil føje, at de svarer med Hensyn til Mandskabsstyrken til det bestaaende. Venstre vil udskrive 6 700 Mand om Aaret; efter de Indskrænkninger, der er foregaaet, udskrives der lidt over 7 000, i alt væsentligt det samme Tal. Dermed tror jeg at have kendetegnet det Regeringsforslag, der foreligger.

Det konservative Partis Forslag skal jeg ikke dvæle ved. Jeg tror nemlig ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at dette Forslag er uden Gennemførelsesmuligheder nu eller i Fremtiden. Der forestaar vel en Overenskomst mellem de to Partier, det maa vi regne med og gaa ud fra; men jeg kan ikke tænke mig andet end, at denne Overenskomst maa blive sluttet paa den Maade, at det konservative Parti stryger Flaget over hele Linien eller saa nogenlunde; det kan være, at de paa et eller andet lille Punkt faar en Indrømmelse, men i det hele og store kan jeg ikke tænke mig Resultatet tilvejebragt paa anden Maade end gennem en Tilslutning fra konservativ Side til alt væsentligt i Partiet Venstres Forslag. Derfor vil der ikke være Grund til at fordybe sig meget i det konservative Forslag. Jeg skal kun sige om det, at set fra et rent militært Synspunkt er der mere Mening i dette Forslag. Der er gjort et Forsøg paa at opretholde et vist System, at skabe noget, der dog ser ud af noget, men paa den anden Side er det min Opfattelse, at der heller ikke ved Gennemførelsen af det konservative Forslag kan løses andre Opgaver end de samme Bevogtningsopgaver, der kan gennemføres og løses efter vort Forslag.

Jeg samler da min Opfattelse af den foreliggende Situation i dette: Der findes ikke den paastaaede internationale Forpligtelse til effektivt Forsvar; den af Regeringen foreslaaede Ordning og de andre stillede Forslag er alle af en saadan Karakter, at der ikke ved Hjælp af dem kan tilvejebringes noget effektivt Forsvar; et Militærvæsen, der tager Sigte paa et effektivt Forsvar, er aldeles overflødigt under den bestaaende verdenspolitiske Tilstand, og det er aldeles haabløst, hvis de verdenspolitiske Magtforhold atter forandres; den Ordning, der er foreslaaet, bringer samme personlige og økonomiske Byrder som den bestaaende Ordning; den har en politisk Karakter i Forholdet udadtil, som er skadelig for Landets Interesser.

Derfor tror jeg, at det mindste Krav, vi fra vor Side kan stille til vore politiske Modstandere, er, at de giver lige Vilkaar i den politiske Strid og den saglige Forhandling om denne Sag ved at indanke dette Spørgsmaals Afgørelse for den danske Vælgerbefolkning.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre siger heroverfor, at i 1920 gik vi ogsaa til Valg paa Militærspørgsmaalet, og den ærede Ordfører oplæste Valgprogrammer fra vor Side og fra Venstres Side. Enhver, der gennemlæser den ærede Ordførers Udtalelser, vil vide, at disse Programmer indeholdt netop det modsatte af det, han vilde lægge ind i dem. Vi for vort Vedkommende havde fremlagt, hvad vi mente vilde være den rigtige Ordning, og hvad vi vilde stille Forslag om, men vi føjede til: Fra vore Modstanderes Side foreligger der intet, dèr skydes Sagen ud, følgelig kan Vælgerne ikke tage Stilling dertil, og fra Partiet Venstre blev det, som den ærede Ordfører sagde her, udtrykkelig sagt, at man vilde vente med den endelige Afgørelse, indtil Folkeforbundet havde truffet sine Beslutninger, men intet om Indholdet af det Forslag, man fra vore Modstanderes Side fører frem, intet om, hvilket Omfang det skulde have, intet om, at medens vi før havde Støtte, Hovedstøttepunktet for vort Militærvæsen her ved København, skulde dette nu ligge ved Jyllands Sydgrænse. Intet af alt dette forelaa for Vælgerne ved Valgkampen i 1920, og Vælgerne stemte — det ved enhver her i Salen og overalt i Landet — aldeles ikke ved den Lejlighed om vort Militærvæsen, men hvad Vælgerne stemte